

آیین‌نامه جدید دولت برای شتاب‌بخشی به پروژه‌های عمرانی با مشارکت بخش خصوصی

مردم پای کار پروژه‌های نیمه‌تمام

گروه اقتصادی: هیات وزیران در جلسه ۱۶ مهر ۱۴۰۴ به

پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، شورای ملی تأمین مالی و سازمان برنامه و بودجه، آیین‌نامه اجرایی قانون «تأمین مالی تولید و زیرساخت‌ها» و بند (ث) ماده ۲۰ قانون برنامه هفتم توسعه را تصویب کرد.این آیین‌نامه چارچوبی تازه برای اجرای پروژه‌ها از طریق مشارکت عمومی – خصوصی (PPP) فراهم کرده و هدف آن افزایش کارآمدی، ارتقای شفافیت، استفاده از ظرفیت بخش خصوصی و مدیریت ریسک در طرح‌های دولتی عنوان شده است.

بر اساس این مصوبه، مشارکتی شدن پروژه‌ها می‌تواند سرعت اجرای طرح‌ها را به شکل محسوسی افزایش دهد، زیرمنابع مالی و توان مدیریتی بخش خصوصی در کنار دولت قرار می‌گیرد. آیین‌نامه جدید مفاهیم کلیدی همچون طرف عمومی، طرف خصوصی، شرکت پروژه، قرارداد مشارکت و مدل مالی را تعریف کرده و بر اصولی چون فرصت برابر، رقابت سالم، شفافیت و تسهیم ریسک تأکید دارد.

مطابق دستورالعمل، دستگاه‌های اجرایی موظفند پروژه‌های جدید، نیمه‌تمام و آماده بهره‌برداری خود را با ضابطه ۸۸۳ سازمان برنامه تطبیق دهند و گزارش مشارکت‌پذیری آنها را در سامانه بارگذاری کنند. پس از تأیید این گزارش‌ها، اسناد فراخوان منتشر و روند انتخاب سرمایه‌گذار آغاز خواهد شد. این فرآیند رقابتی و شفاف، علاوه بر افزایش اعتماد بخش خصوصی، موجب تسريع در آغاز پروژه‌ها می‌شود.

آیین‌نامه همچنین دستگاه‌ها را مکلف به ایجاد واحد ویژه مشارکت عمومی – خصوصی کرده و بر نقش نظارتی مقامات عالی در حسن اجرای قراردادهای تأکید دارد. سازمان برنامه و بودجه نیز مسؤول راهبری الگو، تدوین دستورالعمل‌ها، بررسی تعهدات مالی و تخصیص منابع معرفی شده است. تخصیص بودجه برای پروژه‌های مشارکتی تنها پس از انتخاب طرف خصوصی و تأیید سازمان امکان‌پذیر خواهد بود.

یکی از نوآوری‌های این آیین‌نامه، تعریف نقش «تسهیل‌گر مشارکت» است؛ نهادهی حرفه‌ای که با شناسایی نیازهای طرف عمومی، بررسی بازار، بازاربایی برای جذب سرمایه‌گذار و ارائه ابزارهای مالی مناسب، فرآیند مشارکت را تسهیل می‌کند.این اقدام به کاهش موانع اداری و سرعت‌بخشی به آغاز پروژه‌ها کمک خواهد کرد.

در بخش مالی نیز آیین‌نامه تأکید دارد بیهای محصول پروژه بر اساس مدل مالی قرارداد تعیین می‌شود و در صورت اعمال قیمت تکلیفی، دولت موظف است مابه‌التفاوت را طی یک ماه پرداخت کند تا پروژه‌ها دچار وقفه نشوند. همچنین ابزارهای متنوعی برای تأمین مالی پیش‌بینی شده است؛ از اعتبارات داخلی و درآمدهای اختصاصی دستگاه‌ها گرفته تا فاینانس خارجی، بازار سرمایه و انتشار اوراق.

این آیین‌نامه با هدف حذف فرآیندهای سلیقه‌ای، تسهیل سرمایه‌گذاری و تبدیل مشارکت عمومی – خصوصی به یکی از ابزارهای اصلی اجرای پروژه‌های توسعه‌ای کشور تدوین شده است. ورود بخش خصوصی با سرمایه و توان مدیریتی

گروه اقتصادی: معاون حقوقی، مجلس و استان‌های سازمان اداری و استخدامی کشور، روز گذشته در همایش منطقه‌ای روسای سازمان‌های مدیریت و برنامه‌ریزی استان‌ها، بر ضرورت اصلاح ساختار اداری و حرکت به سمت نظامی کارآمدتر تأکید کرد و گفت: مصوبه شورای عالی امور اداری برای اصلاح ساختار با هدف بازنگری در نظام اداری کشور به تصویب رسیده و این اقدام را می‌توان گامی هوشمندانه در مسیر اصلاحات دانست.

سیدفاضل موسوی در ادامه سخنان خود بر همسویی سازمان برنامه و بودجه با سازمان اداری و استخدامی تأکید کرد و این هماهنگی را لازمه موفقیت در اجرای اصلاحات دانست. او اصلاح نظام اداری را مسیری بلندمدت معرفی کرد که سایر نهادها نیز ناگزیر از ادامه آن خواهند بود.

یکی از محورهای اصلی این اصلاحات، تغییر سلاکله نظام اداری و کوچک‌سازی برخی وزارتخانه‌هاست؛ اقدامی که به باور دولت می‌تواند اعتماد عمومی و خوش‌بینی مردم نسبت به نظام را افزایش دهد. این رویکرد اصلاح‌گرایانه نشان‌دهنده تلاش برای کاهش بروکراسی، افزایش کارآمدی و بهبود کیفیت خدمات عمومی است.

در حوزه عدالت پرداخت‌ها نیز موسوی به لایحه اصلاح ماده ۱۰۶ قانون مدیریت خدمات کشوری اشاره کرد و توضیح داد: رایزنی‌هایی با سران ۳ قوه انجام شده تا فاصله پرداختی میان کارمندان و بازنشستگان کاهش یابد. این موضوع یکی از مطالبات جدی جامعه محسوب می‌شود و تحقق آن می‌تواند به بهبود رضایت کارکنان و بازنشستگان منجر شود.

از دیگر چالش‌های نظام اداری، مساله تنفیذ احکام در حوزه مسؤولیت‌هاست که به گفته موسوی، یکی از مشکلات جدی کارکنان به شمار می‌رود. همکاری با مردم باید در رأس امور قرار گیرد و این اصل نباید تحت‌الشعاع پیچیدگی‌های اداری

خود، در کنار نظارت دولت، نه‌تنها کیفیت پروژه‌ها را ارتقا می‌دهد، بلکه زمان اجرای آنها را نیز به شکل قابل توجهی کاهش خواهد داد.

■ **شفافیت و رقابت در فرآیند انتخاب سرمایه‌گذار خصوصی**
بر اساس آیین‌نامه جدید، فرآیند ارجاع کار به بخش خصوصی با مجموعه‌ای از مراحل شفاف و رقابتی دنبال خواهد شد. در این چارچوب، اسناد ارجاع کار میان متقاضیان توزیع می‌شود و فرصت پرسش و پاسخ برای رفع ابهام و ارائه نظرات فراهم می‌شود. همچنین جلسات توضیحی و بازدیدهای میدانی از محل پروژه برگزار خواهد شد تا سرمایه‌گذاران با جزئیات طرح‌ها آشنا شوند. برای پیشنهادهای نوآورانه و خلاقانه که ارزش پروژه را افزایش دهند، مشوق‌های ویژه در نظر گرفته شده است؛ اقدامی که به گفته مسؤولان، انگیزه نوآوری و ارائه راهکارهای کارآمدتر را تقویت می‌کند.

در ادامه، متقاضیان موظفند پیشنهادهای خود را در ۳ پакت جداگانه شامل تضمین شرکت، پیشنهاد فنی و پیشنهاد مالی ارائه دهند. این ساختار موجب می‌شود ارزیابی‌ها مرحله به مرحله و با دقت انجام شود. کمیته فنی – بازگانی ابتدا پیشنهادهای فنی را بررسی کرده و تنها پیشنهادهایی که امتیاز لازم را کسب کنند وارد مرحله ارزیابی مالی خواهند شد. این روند به گفته کارشناسان، مانع اتلاف منابع و زمان شده و پروژه‌ها را بر پایه توان واقعی سرمایه‌گذاران پیش می‌برد. در بخش ارزیابی مالی، کمیسیون ارجاع کار قیمت‌ها و مدل‌های مالی را بررسی کرده و در صورت نیاز، کمیته فنی – بازگانی نسبت به تدقیق مدل مالی اقدام می‌کند. برنده نهایی بر اساس مناسب‌ترین پیشنهاد تعیین می‌شود؛ در مناقصه‌ها معیار کمترین هزینه یا بیشترین منفعت برای دولت و در مزایده‌ها بیشترین ارزش دریافتی ملاک خواهد بود. در صورتی که برنده اول از انعقاد قرارداد امتناع کند یا تعهدات خود را ارائه ندهد، قرارداد با نفر دوم منعقد خواهد شد. این سازوکار مانع توقف پروژه‌ها شده و روند اجرا را تضمین می‌کند.

به گفته مسؤولان، آیین‌نامه همچنین امکان تقسیم تعهدات میان چند سرمایه‌گذار را پیش‌بینی کرده است؛ در شرایطی که یک طرف خصوصی نتواند تمام نیازهای پروژه را پوشش دهد، قرارداد می‌تواند میان چند متقاضی تقسیم شود. این انعطاف‌پذیری موجب می‌شود پروژه‌ها حتی در شرایط پیچیده اقتصادی با اجرایی بدون وقفه ادامه یابند. در مجموع آیین‌نامه جدید با طراحی دقیق مراحل ارجاع کار، از توزیع اسناد تا انتخاب برنده، تلاش دارد مشارکت عمومی – خصوصی را به ابزاری کارآمد برای تسريع اجرای پروژه‌های توسعه‌ای کشور تبدیل کند؛ رویکردی که علاوه بر ارتقای کیفیت خدمات، اعتماد بخش خصوصی را نیز جلب خواهد کرد.

مطابق آیین‌نامه جدید، ارزیابی فنی و مالی پیشنهادها به عنوان یکی از مراحل حساس در فرآیند مشارکت عمومی – خصوصی تعریف شده‌است. در این چارچوب، پакت‌های فنی

متقاضیان بر اساس معیارهای اعلام‌شده در اسناد ارجاع کار بررسی می‌شود و تنها پیشنهادهایی که امتیاز لازم را کسب کنند وارد مرحله مالی خواهند شد. کمیته فنی – بازگانی موظف است نتایج ارزیابی را در مهلت مقرر به کمیسیون ارجاع کار تحویل دهد تا روند انتخاب سرمایه‌گذار با سرعت و دقت بیشتری پیش رود.

پس از تأیید فنی، پакت‌های مالی گشوده شده و قیمت‌ها و مدل‌های مالی مورد بررسی قرار می‌گیرند. کمیسیون ارجاع کار با همکاری کمیته فنی – بازگانی نسبت به تدقیق مدل مالی اقدام کرده و در نهایت مناسب‌ترین پیشنهاد را انتخاب می‌کند. معیار انتخاب در مناقصه‌ها کمترین هزینه یا بیشترین منفعت برای دولت و در مزایده‌ها بیشترین ارزش دریافتی برای طرف عمومی خواهد بود. این رویکرد رقابتی و شفاف، به گفته کارشناسان، موجب افزایش اعتماد بخش خصوصی و تسريع در اجرای پروژه‌ها می‌شود.

در صورتی که برنده اول از انعقاد قرارداد یا ارائه تضمین‌های لازم خودداری کند، قرارداد با نفر دوم منعقد خواهد شد. در صورت امتناع نفر دوم نیز، فرآیند تجدید می‌شود تا پروژه‌ها بدون توقف ادامه یابند. آیین‌نامه همچنین پیش‌بینی کرده است در شرایطی که یک سرمایه‌گذار نتواند تمام نیازهای پروژه را پوشش دهد، تعهدات قراردادی میان چند متقاضی تقسیم شود. این انعطاف‌پذیری به گفته مسؤولان، مانع توقف طرح‌ها شده و اجرای پروژه‌ها را تضمین می‌کند.

به طور کلی، طراحی قیق مراحل ارزیابی فنی و مالی، همراه با سازوکارهای رقابتی و مشوق‌های نوآورانه، نشان می‌دهد آیین‌نامه جدید با هدف تسريع اجرای پروژه‌های توسعه‌ای کشور تدوین شده است. مشارکت عمومی – خصوصی در این چارچوب نه‌تنها کیفیت خدمات را ارتقا می‌دهد، بلکه با کاهش بروکراسی و افزایش رقابت، پروژه‌ها را سریع‌تر به مرحله بهره‌برداری می‌رساند.

■ **نحوه اجرای پروژه‌ها و تضمین سرعت در بهره‌برداری**
بر اساس آیین‌نامه جدید، اجرای پروژه‌ها و نحوه بهره‌برداری از آنها به‌گونه‌ای طراحی شده که مشارکت عمومی – خصوصی به یک ابزار اصلی برای تسريع و ارتقای کیفیت طرح‌های عمرانی و زیرساختی کشور تبدیل شود. انتخاب الگوی مشارکت مطابق ضابطه ۸۷۴ سازمان برنامه و بودجه انجام می‌شود و بسته به نوع پروژه، روش‌های مختلفی از سرمایه‌گذاری مشترک تا واگذاری مالکیت در چارچوب قرارداد مشارکت قابل استفاده خواهد بود. این انعطاف‌پذیری، به گفته کارشناسان، موجب می‌شود پروژه‌ها با سرعت بیشتری وارد مرحله اجرا شوند و ریسک‌های ناشی از تغییر کاربری یا مالکیت تحت کنترل قرار گیرد.

در پروژه‌هایی که مالکیت به بخش خصوصی منتقل می‌شود، محدودیت‌هایی قانونی مانع تغییر کاربری خارج از قرارداد خواهد شد و در صورت تخلف، مالکیت به طرف عمومی بازمی‌گردد. این سازوکار علاوه بر حفظ منافع عمومی، اعتماد سرمایه‌گذاران خصوصی را نیز افزایش می‌دهد. همچنین امکان انتقال بخشی از مالکیت یا سهام

پروژه بر اساس مدل مالی پیش‌بینی شده وجود دارد که جذابیت سرمایه‌گذاری را بالا برده و روند اجرای پروژه‌ها را تسريع می‌کند.

■ **شفافیت مالی و حمایت‌های دولتی برای جذب سرمایه‌گذار**
نرخ بارده مورد انتظار در مدل مالی بر اساس میانگین ۵ ساله اسناد خزانه اسلامی و ریسک پروژه تعیین می‌شود؛ رویکردی که شفافیت مالی را افزایش داده و انگیزه سرمایه‌گذاران خصوصی را تقویت می‌کند. طرف عمومی نیز می‌تواند با ابزارهایی همچون تأمین بخشی از منابع مالی، واگذاری زمین و تجهیزات، تضمین خرید محصول، انتشار اوراق بهادار، حمایت از صادرات و ارائه مشوق‌های مالی، پروژه‌ها را جذاب‌تر کند. این حمایت‌ها عملاً موانع مالی را کاهش داده و سرعت اجرای پروژه‌ها را بالا می‌برد.

آیین‌نامه تأکید دارد تعهدات طرف عمومی در قرارداد مشارکت مقدم بر سایر پرداخت‌هاست و تضمین لازم از طریق سامانه جامع تضمین دولت یا منابع داخلی صادر می‌شود. وزارت اقتصاد و بانک مرکزی نیز موظفند بستر گشایش اعتبار اسنادی برای تعهدات بخش عمومی را فراهم کنند تا سرمایه‌گذاران خصوصی با اطمینان بیشتری وارد پروژه شوند. در صورت تغییر قوانین یا کاهش تقاضا، طرف عمومی موظف است هزینه‌های اضافه یا خسارت‌ها را جبران کند؛ اقدامی که مانع توقف پروژه‌ها شده و روند اجرا را پایدار تر می‌کند. در حوزه حل اختلاف نیز مرجع داورى می‌تواند شورای عالی فنی، مرکز داورى اتاق بازرگانی یا هر مرجع توافق‌شده میان طرفین باشد. رای داورى قطعی و لازم‌الاجراست و در قراردادهایی با طرف خصوصی خارجی، اختلافات بر اساس قانون داورى تجاری بین‌المللی یا موافقت‌نامه‌های دوجانبه سرمایه‌گذاری حل‌وفصل خواهد شد. این سازوکارها موجب می‌شود اختلافات بدون ایجاد وقفه در پروژه‌ها مدیریت شوند.

■ **تضمین سود و استمرار روند اجرا**

برای کاهش ریسک سرمایه‌گذاری، طرف عمومی می‌تواند حداقل نرخ سود مورد انتظار را تضمین کند؛ این نرخ بر اساس میانگین سود عقود مبادله‌ای بانک‌های دولتی یا نرخ بارده اسناد خزانه اسلامی تعیین می‌شود. چنین تضمینی اعتماد سرمایه‌گذاران را افزایش داده و سرعت جذب منابع مالی را بالا می‌برد.
در صورتی که مناقصه یا مزایده در دو مرحله نخست به انعقاد قرارداد مشارکت منجر نشود، آیین‌نامه اجازه می‌دهد در مرحله سوم از ظرفیت سایر اشخاص استفاده شود. در این حالت، طرف عمومی می‌تواند با پیشنهاد کمیسیون ارجاع و تأیید مقام عالی دستگاه، اشخاص دارای صلاحیت را انتخاب کند. این انعطاف در فرآیند انتخاب سرمایه‌گذار مانع توقف پروژه‌ها شده و تضمین می‌کند که طرح‌ها با سرعت بیشتری وارد مرحله اجرا شوند. مجموعه این سازوکارها نشان می‌دهد آیین‌نامه جدید با طراحی دقیق راهکارهای اجرایی، بیمه‌ای، داورى و تضمین سود، مشارکت عمومی – خصوصی را به ابزاری پایدار و کارآمد برای تسريع اجرای پروژه‌های توسعه‌ای کشور تبدیل کرده‌است.

مساله به یکی از دغدغه‌های جدی جامعه بازنشستگان تبدیل شده است. در سال‌های اخیر، علاوه بر افزایش‌های سالانه متناسب با نرخ تورم، دولت تلاش کرده با تخصیص منابع ویژه، قدرت خرید بازنشستگان را تا حدی حفظ کند.

از سوی دیگر اصلاح ماده ۱۰۶ قانون مدیریت خدمات کشوری به عنوان یکی از ابزارهای قانونی برای رفع این شکاف مطرح شده است. رایزنی‌های گسترده با سران ۳ قوه نشان می‌دهد موضوع عدالت در پرداخت‌ها نه‌تنها یک مطالبه صنفی، بلکه یک ضرورت اجتماعی و اقتصادی است. این اصلاحات در صورت اجرا می‌تواند به کاهش نارضایتی‌ها و افزایش اعتماد عمومی نسبت به نظام اداری منجر شود.

در مجموع، تغییرات اخیر در پرداختی حقوق بازنشستگان را می‌توان گامی در جهت تحقق عدالت اجتماعی دانست، هرچند هنوز تا رسیدن به وضعیت مطلوب فاصله وجود دارد. استمرار این روند و تأمین منابع پایدار برای اجرای کامل همسان‌سازی، شرط اصلی موفقیت در این مسیر خواهد بود و می‌تواند جایگاه بازنشستگان را در نظام اقتصادی کشور تقویت کند.

■ **اصلاح ساختار پرداخت‌ها و ایجاد منابع پایدار**

مساله بازنشستگی در ایران در سال‌های اخیر به یکی از مهم‌ترین چالش‌های نظام اداری و مالی کشور تبدیل شده است. افزایش تعداد بازنشستگان نه‌تنها بر مالی سنگینی بر دوش صندوق‌های بازنشستگی گذاشته، بلکه ضرورت اصلاح ساختار پرداخت‌ها و ایجاد منابع پایدار را بیش از پیش آشکار کرده است.

بر اساس آمارهای موجود، در سال ۱۴۰۴ تعداد بازنشستگان کشور به حدود ۵۵ میلیون نفر رسیده است؛ رقمی که شامل بازنشستگان کشوری، لشکری و تأمین اجتماعی می‌شود و سهم قابل توجهی از جمعیت فعال سابق کشور را نشان می‌دهد. روند

بازنشستگی در سال‌های اخیر شتاب گرفته و به دلیل افزایش سن نیروی کار و خروج گسترده کارکنان دهه‌های گذشته، پیش‌بینی می‌شود این تعداد در سال ۱۴۰۵ به حدود ۵۸ میلیون نفر برسد.

افزایش جمعیت بازنشسته پیامدهای متعددی به همراه دارد. نخست آنکه فشار بر صندوق‌های بازنشستگی و بودجه عمومی دولت بیشتر خواهد شد؛ در شرایطی که کسری بودجه یکی از مشکلات مزمن اقتصاد ایران است، تأمین منابع لازم برای پرداخت حقوق بازنشستگان نیازمند اصلاحات جدی در نظام مالی و اداری خواهد بود. دوم آنکه عدالت در پرداخت‌ها اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، زیرا اختلاف میان دریافتی بازنشستگان و کارمندان شاغل می‌تواند نارضایتی اجتماعی را افزایش دهد و اعتماد عمومی را تحت تأثیر قرار دهد.

از منظر سیاست‌گذاری، دولت تلاش کرده است با اجرای طرح‌های همسان‌سازی حقوق و صندوق‌ها، اصلاح ماده ۱۰۶ قانون مدیریت خدمات کشوری، فاصله پرداختی‌ها را کاهش دهد. با این حال، افزایش تعداد بازنشستگان در سال آینده نشان می‌دهد این اقدامات باید با منابع پایدار و برنامه‌ریزی دقیق همراه باشد، در غیر این صورت، فاصله بین حقوق‌ها و کاهش قدرت خرید بازنشستگانی می‌تواند به یکی از چالش‌های جدی اجتماعی و اقتصادی کشور تبدیل شود.

در جمع‌بندی می‌توان گفت رشد جمعیت بازنشستگان در ایران اجتناب‌ناپذیر است و پیش‌بینی‌ها حاکی از افزایش حدود ۳۰۰ هزار نفر در سال آینده است. این روند ضرورت بازنگری در سیاست‌های ارزی، بودجه‌ای و حمایتی را دوچندان کرده و نشان می‌دهد اصلاح ساختار نظام اداری و مالی کشور نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی حیاتی برای حفظ ثبات اجتماعی، اقتصادی و جلوگیری از تعمیق چالش‌های آینده است.

شنبه ۸ آذر ۱۴۰۴
 وطن‌امروز | شماره ۴۴۷۴

اقتصادی

معرفی کتاب

اقتصاد خوردنی

کتاب «اقتصاد خوردنی» اثر هاجون چانگ، اقتصاددان کره‌ای، یکی از آن آثار نادری است که مفاهیم پیچیده اقتصادی را به شکلی ملموس و جذاب به زندگی روزمره مردم پیوند می‌زند. این کتاب که با ترجمه روان و انتشار توسط نشر روزنه در دسترس فارسی‌زبانان قرار گرفته، رویکردی کاملاً نوآورانه در معرفی علم اقتصاد دارد. نویسنده در این اثر کوشیده است با بهره‌گیری از استعاره غذا و پخت‌وپز، خواننده را با اصول اولیه اقتصاد آشنا کند، گویی که قرار است یک دستور آشپزی را قدم به قدم فرا گیرد.

هاجون چانگ که اقتصاددانی برجسته و دارای آثار متعدد اقتصادی است از منتقدان مشهور اقتصاد نئولیبرال است، در این کتاب نشان می‌دهد اقتصاد نه دانشی خشک و انتزاعی، بلکه علمی سرشار از قصه‌ها، تضادها و بحث‌های جذاب است که به شکلی غیرقابل انکار با زندگی روزمره ما گره خورده است. او با زبانی ساده و همه‌فهم به توضیح مفاهیمی مانند تولید ناخالص داخلی، تورم، نرخ بهره و رشد اقتصادی می‌پردازد و در این مسیر، خواننده را با دیدگاه‌های مختلف اقتصادی از مکاتب کلاسیک تا نئوکلاسیک و کینزی آشنا می‌کند.

هر چند در صفحات ابتدایی کتاب شما احساس کنید یک کتاب داستان درباره آشپزی در دست دارید اما ویژگی برجسته این کتاب، نگاه منتقدانه و چند بعدی نویسنده به مسائل اقتصادی است. به جای ارائه یک دیدگاه واحد، خواننده را با تنوع نظرات اقتصادی روبرو می‌کند و به او می‌آموزد که چگونه می‌توان مسائل اقتصادی را از زوایای مختلف تحلیل کرد. این اثر تنها به توضیح نظریه‌ها بسنده نکرده و با بررسی مسائل واقعی جهان مانند فقر، نابرابری و بحران‌های مالی، خواننده را به تفکر و تحلیل وادار می‌کند.

اخبار

۶۹قلم فناوری راهبردی

داخلی سازی می شود

معاون برنامه‌ریزی و توسعه محیط کسب‌وکار وزارت صمت از آغاز فراخوان شناسایی شرکت‌های توانمند برای داخلی سازی ۶۹ قلم فناوری راهبردی خبر داد. سعید شجاعی با اشاره به عزم وزارت صمت در اجرای بند «ث» ماده ۹۹ قانون برنامه هفتم پیشرفت گفت: بر اساس این بند، وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با همکاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری و سایر نهادهای مرتبط، سالانه حداقل ۱۰ درصد از اقلام راهبردی فناوریانه مورد نیاز کشور را با اتکا به ظرفیت شرکت‌های توانمند داخلی سازی کند. وی افزود: در گام نخست و پس از ابلاغ آیین‌نامه اجرایی این بند توسط هیأت محترم وزیران، با مشارکت جدی و تخصصی دفتر فناوری و صنایع دانش‌بنیان وزارت‌خانه، ۶۹ قلم راهبردی فناوریانه در حوزه‌های فناوری اصلی یعنی برق و الکترونیک، هوش مصنوعی و تحول دیجیتال، مواد پیشرفته، دارو و اکسوس، تجهیزات پزشکی، صنایع شیمیایی و پلیمری و ماشین‌آلات پیشرفته احصا شده است.

معاون برنامه‌ریزی و توسعه محیط کسب‌وکار وزارت صمت ادامه داد: از تاریخ ۲۰ آبان فراخوان شناسایی شرکت‌های توانمند برای داخلی سازی این اقلام آغاز شده است. لذا از تمام شرکت‌های اداری توانمندی تحقیق و توسعه، طراحی و مهندسی، ساخت و تولید مرتبط با ۶۹ قلم فناوریانه راهبردی دعوت می‌شود با مراجعه به نشانی اینترنتی tech-rahbordir.gov.ir اطلاعات خود را ثبت کنند. ■■■

نرخ تورم سالانه در آبان

۴۰٫۴ درصد شد

مرکز آمار ایران اعلام کرد در آبان ۱۴۰۴ نرخ تورم سالانه برای خانوارهای کشور به ۴۰٫۴ درصد رسید که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۱٫۵ واحد درصد افزایش یافته است.

به نقل از مرکز آمار، در آبان ۱۴۰۴ شاخص قیمت مصرف‌کننده خانوارهای کشور به عدد ۴۱۷٫۵ رسید که نسبت به ماه قبل آن ۳٫۴ درصد افزایش، نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۹٫۴ درصد افزایش و در ۱۴ ماه منتهی به ماه جاری نسبت به دوره مشابه سال قبل ۴۰٫۴ درصد افزایش داشته است. منظور از تورم نقطه به نقطه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت نسبت به ماه مشابه سال قبل است. در آبان ۱۴۰۴ تورم نقطه به نقطه خانوارهای کشور، ۴۹٫۴ درصد بوده است؛ یعنی خانوارهای کشور به طور میانگین ۴۹٫۴ درصد بیشتر از آبان ۱۴۰۳ برای خرید یک «مجموعه کالاها و خدمات یکسان» هزینه کرده‌اند. تورم نقطه به نقطه آبان ۱۴۰۴ به مقایسه با ماه قبل ۰٫۸ واحد درصد افزایش داشته است.

منظور از تورم ماهانه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت نسبت به ماه قبل است. در آبان ۱۴۰۴ تورم ماهانه خانوارهای کشور برابر ۳٫۴ درصد بوده است. تورم ماهانه برای گروه‌های عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات»، ۴۰٫۴ درصد و برای گروه عمده «کالاهای غیرخوراکی و خدمات»، ۲٫۶ درصد بوده است.

منظور از نرخ تورم سالانه، درصد تغییر میانگین اعداد شاخص قیمت در یک سال منتهی به ماه جاری، نسبت به دوره مشابه قبل از آن است. در آبان ۱۴۰۴ نرخ تورم سالانه برای خانوارهای کشور به ۴۰٫۴ درصد رسید که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۱٫۵ واحد درصد افزایش داشته است. نرخ تورم سالانه کشور در آبان ۱۴۰۴ ۴۰٫۴ درصد است. نرخ تورم تغییرات آن برای دهک‌های مختلف هزینه‌ای از ۳۹٫۵ درصد برای دهک دوم، تا ۴۱٫۷ درصد برای دهک اول است. بر این اساس فاصله تورمی دهک‌ها در این ماه به ۲٫۲۲ واحد درصد رسید که نسبت به ماه قبل (۱٫۹ واحد درصد) ۰٫۳ واحد درصد افزایش داشته است.